

1. І Він знову до синагоги ввійшов. І був там один чоловік, який мав суху руку.
2. І, щоб обвинуватити Його, наглядали за Ним, чи Він у суботу того не вздоровить.
3. І говорить Він до чоловіка з сухою рукою: Стань посередині!
4. А до них промовляє: У суботу годиться робити добре, чи робити лихе, життя зберегти, чи погубити? Вони ж мовчали.
5. І споглянув Він із гнівом на них, засмучений закам'янілістю їхніх сердець, і сказав чоловікові: Простягни свою руку! І той простяг, і рука йому стала здорова!
6. Фарисеї ж негайно пішли та з іродіями раду зробили на Нього, як Його погубити.
7. А Ісус із Своїми учнями вийшов над море. І натовп великий ішов вслід за Ним із Галілеї й з Юдеї,
8. і з Єрусалиму, і з Ідумеї, і з-за Йорданя, і з Тиру й Сидону. Натовп великий, прочувши, як багато чинив Він, зібрався до Нього.
9. І сказав Він до учнів Своїх наготовити човна Йому, через натовп, щоб до Нього не тиснулись.
10. Бо Він багатьох уздоровив, так що хто тільки немочі мав, то тислись до Нього, щоб Його доторкнутись.

11. І духи нечисті, як тільки вбачали Його, то падали ницьма перед Ним, і кричали й казали: Ти Син Божий!

12. А Він їм суворо наказував, щоб вони Його не виявляли.

13. І Він вийшов на гору, і покликав, кого Сам хотів; вони ж приступили до Нього.

14. І визначив Дванадцятьох, щоб із Ним перебували, і щоб послати на проповідь їх,

15. і щоб мали вони владу вздоровляти недуги й вигонити демонів.

16. І визначив Він оцих Дванадцятьох: Симона, і дав йому ймення Петро,

17. і Якова Зеведеєвого, і Івана, брата Якова, і дав їм імена Воанергес, цебто сини громові,

18. і Андрія, і Пилипа, і Варфоломія, і Матвія, і Хому, і Якова Алфієвого, і Тадея, і Симона Кананіта

19. та Юду Іскаріотського, що й видав Його.

20. І приходять до дому вони. І знову зібралось народу, що вони не могли навіть хліба зїсти.

21. І коли Його ближчі почули, то вийшли, щоб узяти Його, бо говорено, ніби Він несамовитий.

22. А книжники, що поприходили з Єрусалиму, казали: Має Він Вельзевула, і виганяє демонів силою князя демонів.
23. І, закликавши їх, Він у притчах до них промовляв: Як може сатана сатану виганяти?
24. І коли царство поділиться супроти себе, не може встояти те царство.
25. І коли дім поділиться супроти себе, не може встояти той дім.
26. І коли б сатана сам на себе повстав і поділився, то не зможе встояти він, але згине.
27. Ніхто бо не може вдертись у дім дужого, та й пограбувати добро його, якщо перше не зв'яже дужого, і аж тоді пограбує господу його.
28. Поправді кажу вам, що простяться людським синам усі прогріхи та богозневаги, хоч би як вони богозневажали.
29. Але, хто богозневажить Духа Святого, повіки йому не відпуститься, але гріху вічному він підпадає.
30. Бож казали вони: Він духа нечистого має.
31. І поприходили мати Його та брати Його, і, осторонь ставши, послали до Нього і Його викликали.
32. А народ кругом Нього сидів. І сказали Йому: Ото мати Твоя, і брати Твої, і сестри Твої

он про Тебе питаються осторонь.

33. А Він їм відповів і сказав: Хто Моя мати й брати?

34. І поглянув на тих, що круг Нього сиділи, і промовив: Ось мати Моя та браття Мої!

35. Бо хто Божу волю чинитиме, той Мені брат, і сестра, і мати.